

הקונצ'רטו לאבוב ותזמורת (1942/1960) הסבר לפי דברי המלחין.

"...בשביל המחבר היה זה ניסיון ראשון בשילוב יסודות מוזיקליים מזרחיים עם יסודות אירופיים על מנת לחתור לקראת סגנון מוזיקלי ישראלי אופייני [...] תוך הימנעות מהסגנון ה- *cantabile* *espressivo* האירופי [...] דומה לעתים צליל האבוב להגיים וגוונים של השפות השמיות. המחבר מודה, אפוא, בעובדה שהוא מושפע מהאסוציאציה בין צליל ללשון לבין הצליל המוזיקלי. נדמה, אפוא, שצליל האבוב הוא צליל ים- תיכוני מובהק של אזורינו. [...] על כן נעשתה הבחירה בכלי – נגינה זה בכוונה אידיולוגית: האבוב שייד, בעיני המחבר לתמונה האקוסטית של ההווי הים-תיכוני, של אזורנו. "

"התזמור של הקונצ'רטו נובע מדמוי הצליליות האינסטרומנטלית המזרחית. חסרה אפוא כול מגמה לצליל אקורדי – הרמוני 'עבה'. {...} במקום זה מופיעים המיתרים כעין 'עוד' ענקי {...} יחד עם זאת, לא הרגיש

המחבר במעצורים כול שהם לחזור פה ושם לבהירות התזמורתית 'הפשוטה' של הקלסיקונים."

פרק הראשון – Allegro giocoso e vigoroso בנוי ע"פ צורת הסונטה אלגרו "...הרעיון היסודי של החומר התמאטי הוא במסגרת טטראכורדית [...] כל הקבוצות התמאטיות כגון הנושא השני, מעברים וקודטות, נגזרות מהנושא הראשון ומופיעות בגלגולים קונטראפונקטיים רבים [...] הטונאליות של הפרק נוטה אל עירוב המודוס המיקסולידי סול וסי במול."

הפרק השני – Andantino ma non troppo בנוי בצורת ה Lied, א-ב-א בתוספת קודה. אין בפרק מודולציה.

התפתחות המתח נוצרת ע"י הניגוד שבין האוסטינאטו בתזמורת, במשקל 7/8, הנע בעיקרו סביב הצליל המרכזי סול ולבין הווריאנטים המלודיים עם "העיטורים המלוגניים של האבוב (סולו) בסגנון *Psalmodyante*, כלומר בסגנון הארכאי של טעמי המקרא. הבס של הסיום (שהוא תמטי) מסתיים בטעם סוף פסוק האשכנזי"

הפרק השלישי – Rondo – בעל אופי רקודי שופע מאנרגיה ושמחה. האינטרלודיום הפותח שאב את השראתו מתבניות מלודיות המופיעות בתפילה " אדון עולם" בנוסח יהודי בבל, אך לא כציטטות אלא כוואריאציות מוטיביות של הנושא הראשי בפרק א'. בקודה ניכרות עקבות טעמי –המקרא של "שירת- הים" (שמות פרק ט"ו) בנוסח יהודי תימן " ואילו הנושא של הרונדו נגזר מהחומר המוטיבי של הנושא הראשון בפרק א' ומגלגליו השונים בהתפתחותו "... . שלשת הפרקים קשורים בצורות שונות של הטטראכורד האופייני לכוון הכלים המזרחיים. התזמור של יצירה ואופני הפקת הצליל כגון סוגי הסקאטו השונים נובעים מדמוי ההצללות של כלי פריטה מזרחיים כמו העוד או הסנטור.

הקונצרטו לאבוב בוצע לראשונה בשנת 1943/4 ע"י האבובן ברם בלז (Bram Blez) ו "התזמורת הארץ- הישראלית", לימים "התזמורת הפילהרמונית הישראלית", בניצוחו של גיאורג זינגר (Georg Singer).

וב- 1954 היצירה זכתה בפרס אנגל. הקונצרטו לאבוב השתלב ברפרטואר של הכלי בארץ ובכול העולם

עם סולנים רבים, ביניהם :

Lady Evelyn Rothwell – Barbirolli, (Great Britain - Israel),
Charles Mackerras (Australia), Heinz Holliger (Belgium),
Pedro di Gregori, (Argentina) Dudu Carmel (Israel).
Listen to

מרים בוסקוביץ'